

Nr 4 1999 Årg 13

»Eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror.»

Hämta näring i Guds ord

*»Smaka och se att Herren är god. Salig är den människa som flyr till honom»
(Psaltaren 34:9)*

I den välkända liknelsen om den förlorade sonen får vi veta att när den unge mannen hade gjort slut på sina tillgångar i syndiga utsvävningar blev det en svår hungersnöd i landet och han började lida nöd. Lite senare, då han hade fått ett enkelt, smutsigt arbete som svinaherde, klagade den förlorade sonen: »Jag svälter ihjäl!» Utan att han själv visste om det hade den unge mannen svultit och lidit nöd på ett andligt plan ända sedan han lämnade sin fars hus. Redan då han slösade bort sitt arv på ett tygellöst liv, frosseri och alla slags njutningar, var den unge mannen ett svältens offer. Han såg inte till att fylla sin själ med den näring Guds ord ger.

Även idag, i ett rikt land som vårt där det finns ett överflöd av kyrkor och biblar och där religionsfrihet är en självklarhet, lider många människor andlig nöd och bär spår av andlig svält. Det värsta är att de flesta inte inser sin svåra belägenhet. I ett samhälle som blir alltmer sekulariserat och världsligt måste vi alla vara på vår vakt. Vi måste se upp så att vi inte blir förlorade söner som går bort från vår Faders hus och överger hans heliga Ord. Varje lördag borde vi med iver se fram emot den kommande dagens möjlighet att gå till Herrens hus för att motta förlåtelse och tröst, andlig kraft och ledning från Guds ord. Ja, vi ska varje

dag med glädje ta till oss psalmförfattaren Davids uppmaning: »Smaka och se att Herren är god.» Om vi av hjärtat litar på Herren och är trogna barn till vår himmelske Fader kommer vi aldrig att tröttna på att ta för oss av den näringsrika föda vi kristna finner i Guds ord. Guds gränslösa nåd i Jesus Kristus är ju exakt den sortens bröd som vi behöver för att upprätthålla våra hungriga själar.

Så kom ihåg att Faderns hus här på jorden alltid är öppet och förråden där är fyllda till taket med rik tillgång på det sanna Brödet, Jesus Kristus. Var inte likgiltig för Faderns kärleksfulla inbjudan. Kom! Smaka! Se Herrens godhet och fria frälsning! Gör inte samma misstag som den förlorade sonen. Välj inte den andliga svältens väg. Brist på Guds ord är utan tvekan den värsta möjliga dom en människa kan drabbas av.

*Det finns en annan föda,
Som själen lever av,
Det är ej jordens gröda,
Nej himlen den oss gav.
Det är det livets Ord,
Det är det själens manna,
Som är Guds Ord det sanna,
som frälsar oss från död.*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Officiellt organ för Lutherska Bekännelsekyrkan. Utkommer med 6 nr om året. Frivillig prenumerationsavgift kr. 100:- pr. år.

Redaktion:

Egil Edvardsen (ansv. red.), Kjell Petter Bakken, Sverre Brandal, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Egil Edvardsen, Solåsveien 20, N-4330 Ålgård, Norge.
E-mail: egile@omega.rl.no

Internett: www.algonet.se/~luther/bob.htm

Frivillig prenumerationsavgift och gåvor till Bibel och Bekännelse: LBK:s postgiro 22 73 36-5.

Märk talongen: »Till Bibel och Bekännelse».

LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)

Lutherska Bekännelsekyrkan är en fri kyrka som tror, lär och bekänner att Bibeln är Guds ord och därmed helt igenom pålitlig och ofelbar. Den är den enda norm, regel och rättesnöre för tro, lära och liv. Inga andra skrifter av äldre eller yngre datum får likställas med den Heliga Skrift, utan måste underordna sig denna, och är inte något mer än vittnesbörd om hur den profetiska och apostoliska läran har blivit bevarad efter apostlarnas tid.

LBK bekänner sig också till alla de symboliska böckerna som är samlade i Konkordieboken av 1580, eftersom dessa bekännelse-skrifter i allt stämmer överens med Guds ord.

LBK skall därför se till att alla Guds ords läror förkunnas rent och klart i församlingen och att inte något läres eller tolereras i församlingen som är i strid med Guds ord.

LBK vill genom en rätt förvaltning av Ordet och sakramenten förkunna för alla människor den frälsning som har skett i och genom Kristus Jesus.

LBK lär i överensstämmelse med Skriften att hela kyrkan eller församlingen skall vara enig i allt vad Guds ord lär och inte låta splittning eller inbördes oeniga grupper finnas inom sig. Där irrlära uppträder, skall den falska läran rensas bort genom kyrko- och lärotukt.

LBK gör inte anspråk på att vara en »ren» kyrka i den meningen att den bara består av sant troende. För Gud allena känner alla människors hjärtan. Utan just för att vi vet oss vara syndiga och fördärvade människor, behöver vi ett rent och klart Guds ord, som försäkrar oss om våra synders förlåtelse. Detta rena och klara Guds ord har vi funnit i den Heliga Skrift, och från detta kan vi inte vika en hårsman. För, som Luther säger, »läran är inte vår, utan Guds, och vi är kallade till att vara hans tjänare. Därför kan vi inte ge avkall på eller förändra den minsta prick av läran.»

LBK bildades 1974, men den är på intet sätt något nytt. LBK följer de normer och rättesnören som den kristna kyrkan har följt sedan fornkyrkan, reformationstiden och fram till idag.

LBK står i kyrkogemenskap med flera kyrkor runt omkring i världen, bl a Wisconsin Evangelical Lutheran Synod (WELS) och Evangelical Lutheran Synod (ELS) i USA och Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland. LBK är medlem av Confessional Evangelical Lutheran Conference.

Vi hoppas att alla, såväl våra motståndare som våra vänner, skall finna att vi i allt vill hålla fast vid Guds ord och den bibliska enigheten. »Ständaktighetens och tröstens Gud give, att det bland er finns ett och samma sinne efter Kristi Jesu föredöme, så att ni endräktigt och med en mun prisar Gud och vår Herres Jesu Kristi Fader» (Rom 15:5-6).

REDAKTIONENS SPALT

25 år i Ordets tjänst

I år fyller Lutherska Bekännelsekyrkan 25 år. 25 år är en kort tid för en kyrka. De allra flesta kyrkosamfund är mycket gamla. Sett i ett kyrkohistoriskt perspektiv är Lutherska Bekännelsekyrkan därför bara i sin ringa begynnelse. För många utomstående är den väl också bara en liten kuriositet – en liten skara ärkekonservativa lutheraner som kämpar en ganska hopplös kamp för att överleva sida vid sida med en mäktig, pluralistisk, bibelkritisk och statskyrklig övermakt.

Då stiftarna av Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige satte sina underskrifter under grunddokumentet den 7 september 1974 i Uppsala, kunde de inte ana vilken framtid kyrkan skulle få. De visste inte vilka strider som skulle utkämpas och vilka prövningar som väntade kyrkans trogna medlemmar. Mänskligt sett är det otroligt att kyrkan har överlevt dessa 25 år. Det har varit liten växt, mänskligt talat. Många har gett upp i striden. År 1987 upplevde kyrkan en djupgående splittning som satte djupa spår i varje enskild medlem och många av sären från den gången har ännu inte läkt fullständigt. Att Lutherska Bekännelsekyrkan existerar ännu i dag måste därför ses som ett stort Guds under. Det är tack vare Guds obegripliga nåd det inte är ute med oss.

Under alla dessa år har kampen för Guds Ords ofelbarhet och inspiration stått i centrum. Detta har inte bara varit en kamp *mot* något, en kamp mot bibelkritik och liberal teologi, utan också en kamp *för* något, en kamp för det rena, nådens evangelium.

Vi är överbevisade om att det bara är genom en klar förkunnelse av lag och evangelium som människor kommer till tro på Frälsaren Jesus Kristus och blir bevarade i denna tro. Därför står förkunnelse och undervisning i centrum i Lutherska Bekännelsekyrkan. Det finns många olika aktiviteter en kyrka kan hålla på med för att dra människor till sig, men där Ordet inte blir förkunnat till frälsning och uppbyggelse, är allt de kristna gör till ingen nytta. »Men hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar?» (Rom 10:14). Vi drar konsekvenserna av Herrens eget ord: »Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun» (Matt 4:4).

Finns det någon framtid för Lutherska Bekännelsekyrkan? Så länge evangeliet får ljuda rent och klart, så länge vi fortsätter att troget samlas kring Ordet och sakramenten, har Lutherska Bekännelsekyrkan en framtid. Det är inte säkert den blir en stor kyrka. Herren har inte lovat att kyrkan ska gå fri från prövningar. Han har inte lovat att det ska vara lätt att bekänna tron i lära och liv, eller att kyrkan aldrig ska möta motstånd. Men han har lovat att ge de kristna den styrka de behöver: »Var inte rädd, du lilla hjord, ty er Fader har beslutat att ge er riket.» (Luk 12:32).

Det Gud väntar sig av oss är trohet – trohet mot hans Ord. När vi i Lutherska Bekännelsekyrkan firar vårt 25-årsjubileum, vill vi uppfordra alla goda krafter att vara trogna mot Herrens ord. Låt oss inte kompromissa med sanningen. Låt oss vara trogna i arbetet med att så ut den goda säden, den som allena kan frälsa människorna.

EE

Syftet med våra liv

av Stefan Hedkvist

Läs Matteus 11:25-30

Det yttersta målet och syftet med hela skapelsen är att Gud skall bli ärad. Syftet med våra egna liv är att Guds nåd i Kristus skall bli prisad. I Efesierbrevet skriver Paulus: »I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle tas upp som hans barn, enligt sin vilja och sitt beslut, för att den härliga nåd som han har skänkt oss i den Ålskade skall prisas.» Gud har gjort oss till sina barn för att hans nåd skall prisas.

Gud sände Kristus för att friköpa oss med sitt blod. Guds nådeförbund med oss innebär att Gud förlåter våra synder för Kristi skull utan att vi gjort något för det eller förtjänat det. Men detta nådeförbund har Gud dolt för de visa och kloka. Inte på så sätt att det hålls hemligt och inte förkunnas utan på så sätt att det är omöjligt för oss människor att acceptera och ta emot det av egna krafter eller genom förnuftiga överväganden. Det är omöjligt för en människa att tro och ta emot evangeliet om inte den helige Ande skänker och skapar den tron.

Med sitt förnuft förvränger människan Guds lag. Människan tänker att Gud inte kan kräva det omöjliga. Förnuftet menar att det vore meningslöst för Gud att befalla något som vi inte kan uppfylla. Därför förvränger hon Guds lag och sänker standarden till det som är möjligt för oss syndiga människor att utföra. På så sätt kan människan inbilla sig att hon är god och rättfärdig inför Gud och kan förtjäna frälsning.

Med sitt förnuft strider människan också mot evangeliet och betrakar det som en dårskap att vi blir frälsta av nåd för Kristi skull, utan egen förtjänst, och att vi för hans skull har syndernas förlåtelse. Människan tål inte att höra att hon är utan förtjänst. Och vad skall människan med nåd och förlåtelse till när hon tror sig vara god innerst inne och själv kunna göra det som är gott och för sin godhet förtjänar frälsningen och Guds välvilja? Det är de visas vishet och de klokas klokhet som hindrar dem från att ta emot Guds sanning.

Men Gud har uppenbarat sin nåd för de små. De »små» är alla de som med ett barns förtröstan tror Guds ord endast därför att Gud säger så i sitt ord. Deras tro är ett Guds verk och är inte en produkt av mänskligt intellekt eller förstånd. Ja, Gud har en för-

kärlek för att låta sin storhet bli uppenbar för de små och oansenliga och sin kraft bli uppenbar i det svaga och sin rikedom i det fattiga – för att äran skall vara Guds. Om Gud kallade endast visa och kloka människor till sitt rike skulle det se ut som om det krävdes mänsklig visdom och klokhet för tron och frälsningen. Men Gud ger inte sin ära till någon annan. Paulus skriver: »Efter som världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror..., det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam ... för att

ingen människa skall berömma sig inför Gud».

I Jesus lär vi känna Fadern och får en sann kunskap om Gud. När vi kommer till Jesus och tror på honom har det inte sin orsak i oss själva, vårt förnuft eller våra krafter. Nej, vi skall tacka Sonen som i sin nådiga vilja uppenbarat Gud för oss och gjort honom känd.

Jesus kommer med en nådig inbjudan till oss alla. Han säger: »Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.» De som arbetar och bär på tunga bördor är de som låter Guds lag stå kvar oförfalskad i sin stränghet. Guds lag, om den är oförfalskad, är en olidligt tung börda som ingen förmår bära. Den kräver ett arbete vi inte förmår utföra – nämligen fullkomlig lydnad, fullkomlig helighet och rättfärdighet. Guds lag ger inga eftergifter och medger inga undantag. Vi kommer inte undan dess krav eller hot om straff. Om vi än lägger igen Moses lagbok och slutar läsa den fortsätter ändå samvetet att fördöma oss för våra synders skull utan att tystna. Lagen ger oss ingen vila. Den ende som kan ge oss vila är Jesus Kristus.

Genom tron på Kristus har vi fått vila från vårt arbete. Vi behöver inte längre göra gärningar för att bli rättfärdiga. Kristus har redan uppfyllt lagen i vårt ställe och hans lydnad och rättfärdighet tillräknas oss av nåd. Vi har fått vila från lagens hot och straff. Vi behöver inte sona våra synder. Kristus har redan sonat vår synd genom sitt lidande och sin död. För hans skull är våra synder förlättna av Guds nåd. Han har uppstått från de döda som bevis på att vi räknas rättfärdiga inför

(forts sid 9)

»Syftet med våra egna liv är att Guds nåd i Kristus skall bli prisad.»

Rena sinnen och rena äktenskap

av John Vogt

Text: Matteus 5:27-33

Tidpunkten kunde inte vara bättre. Jag har just återvänt från min dotters bröllop och den anbefallda texten för min första predikan är Jesu ord om äktenskapet. Vår text är hämtad från Jesu bergspredikan, som vänder sig till kristna och handlar om hur deras tro skall visa sig i deras sätt att tänka och leva. Idag skall vi se att Jesus vill att vi, hans folk, skall vara rena i våra sinnen och äktenskap.

Jesu budskap om vad som är rätt och behagligt inför Gud i sättet att använda våra kroppar är mycket enkelt och klart. Sex hör hemma i äktenskapet mellan en man och hans hustru. Sexuellt umgänge inom äktenskapet är ett för Gud behagligt uttryck för närheten mellan man och hustru och för den glädje de finner i varandra. Det är också till för att välsigna äktenskapet med barn. Dessutom är den sexuella föreningen i ett äktenskap en

Guds gåva i kampen mot frestelser. Man och hustru försöker att möta varandras behov så att de inte frestas att tillfredsställa sina sexuella behov på ett omoraliskt sätt utanför äktenskapet.

I bergspredikan förklarar Jesus den rättfärdighet som Gud har behag i. Han visar hur långtgående sjätte budets krav på renhet är. »Ni har hört att det är sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott» (vers 27). De flesta av Jesu åhörare kunde instämma helhjärtat i att äktenskapsbrott i yttre hand-

ling var synd. De var alldeles förfärade över de prostituerade i landet, och äktenskapsbrott straffades med döden. Äktenskapsbrytare avrättades genom stening. Vi erinrar oss händelsen med äktenskapsbryterskan som var på väg att stenas, när Jesus ingrep och stoppade avrättningen.

I yttre mening var äktenskapsbrott synd; alla instämde med Jesus i detta. Men Jesus fortsätter: »Jag säger er: Var och en som med begär ser på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta» (vers 28). Det är inte bara den yttre handlingen som är synd, även den lustfyllda blicken – den tränande uppsynen – är synd. För den blicken stammar från den syndiga tanken eller åtrån inom en.

Jesus vill att vi, hans efterföljare, skall ha rena sinnen.

Befria er från all sexuell orenhet, säger Jesus. Befria er från syndiga handlingar och allt oanständigt tal – men befria er också

från alla omoraliska tankar och orena önskningsar. »Men jag kan inte hjälpa vad mina ögon råkar se,» svarar du. Jesus svarar dig: »Om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig! Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlo-rad än att hela din kropp kastas i Gehenna» (vers 29). Starka ord, eller hur?

Om vi har ett sjukt organ eller en skadad kroppsdel, låter vi amputera den om det är nödvändigt för att rädda resten av vår kropp.

Ja, om ditt öga eller din hand är hopplöst sjuk, gör dig då av med ögat eller handen för att rädda vad som återstår av dig från helvetet. Jesus menar inte att vi skall ta dessa ord bokstavligt och riva ut vårt öga eller hugga av vår hand. För ögat eller handen är inte det verkliga problemet. Det är hjärtat – sinnet – som bestämmer över ögat och handen. Arbeta och kämpa för att göra slut på all sådan synd i era liv, säger Jesus, även sådan som är gömd i ert allra innersta.

Ikampen för att betvinga vårt gamla syndiga jag inom oss och istället leva gudfruktigt, faller vi dagligen och synden visar sig i våra liv varje dag. Det är därför vi kristna varje dag behöver Frälsarens förlåtelse. Han betalade för alla synder och förläter gratis och oförtjänt alla som tror på honom. Han tillförsäkrade dig detta vid ditt dop, när han utplånade alla dina synder. Han tillförsäkrar dig detta varje gång du tar emot Herrens nattvard, när han säger: »Dina synder är dig förlätna. Här är min kropp och mitt blod som bevis för det.» Han tillförsäkrar dig denna förlåtelse genom sitt ord när han säger: »Var vid gott mod. Dina synder är förlätna.»

Genom dopet, Herrens nattvard och Ordet ger Jesus oss även hjälp och ledning mot synd och frestelse. Genom att tillsammans med våra trossyskon fira gudstjänst och delta i kristna aktiviteter, t ex LBKs konferenser och ungdomsläger, ger Jesus oss uppmuntran och stöd i kampen. Första psalmen i Psaltaren säger oss: »Salig är den som inte följer

»Sex hör hemma i äktenskapet mellan en man och hans hustru.»

de ogudaktigas råd och inte går på syndares väg eller sitter bland bespottare utan har sin glädje i Herrens undervisning och begrundar hans ord dag och natt» (Ps.1:1,2).

I denna kamp mot syndiga tankar och önsknings har de platser vi besöker och de bekantskaper vi odlar en stor del i hur kampen avgörs. Vi vet alla att det finns platser, människor och aktiviteter där vi frestas. En kristen kan inte i all oändlighet utsätta sig för sådan frestelse utan att till slut falla. Vi måste vara ärliga mot oss själva. När vi inser att en plats eller person eller aktivitet utsätter oss för frestelse, behöver vi uppmärksamma Bibelns klara råd: »Fly bort från otukten!» (1 Kor. 6:18). Min erfarenhet som rådgivare har visat att de som faller i synd mot sjätte budet vanligtvis har förvarnats. De flesta kunde se svårigheterna komma. De flesta valde att utsätta sig för frestelse.

När du erfar frestelse i en situation eller i ett sammanhang, fly. Riv ut det ögat eller hugg av det benet – den vänskapen, den aktiviteten. Det är bättre att gå genom livet utan den än att gå till helvetet med den.

Vi skall vara rena i våra sinnen och i våra äktenskap, säger Jesus.

Sverige har ett stort problem i sin likgiltighet för äktenskap och sexuell renhet. Vårt land är känt över hela världen för sexuell omoral och för att det är accepterat att leva tillsammans utan att gifta sig och ha barn utom äktenskapet. Mer än hälften av de svenska barnen föds av föräldrar som inte är gifta med varandra. Men kan någon tvivla på hur Gud ser på detta? Bibeln talar klarspråk: »Äktenskapet skall hållas i ära bland alla och den äkta sängen bevaras obefläckad. Ty otuktiga och äktenskapsbrytare skall Gud döma» (Heb.13:4). Kan du tänka ut ett klarare sätt att säga det på än detta?

De flesta svenskar väljer tydligen att förkasta vad Gud säger om äktenskap och sexualmoral. Men du och jag hör inte till den majoriteten. Vi är en minoritet – ett särskilt folk – som tror på Jesus Kristus och vill tjäna och ära honom i allt vi gör.

»I Guds och dessa vittnens närvaro tar jag dig till min hustru/man. Jag lovar att vara dig trogen så länge vi båda lever.» Så lyder äktenskapslöftets ord som uttalades vid min dotters bröllop. Detta löfte innehåller nyckeln till Bibelns syn på äktenskapet. Vi kan definiera äktenskapet som »en livslång förbindelse byggd på ovillkorlig trohet.» Två människor förenas för livet till ett, i en förbindelse utan dolda villkor. Ingenting får göra slut på ett äktenskap förrän Gud avslutar det genom att ta en av makarna från denna värld.

Gud säger att man och hustru har att bidra med mycket till sitt äktenskap och när var och en gör det, kommer äktenskapet att hålla och vara gott och behagligt inför Gud. Det första var och en skall ta med är kärlek – inte av det emotionella slaget i första hand, men den slags kärlek som är villig att ge vad den andra parten behöver i vetskap om det är Guds vilja. »Men jag älskar honom inte längre,» säger hustrun eller mannen. Gud svarar: »Jag befäller dig att älska honom eller henne.» Och Gud befäller aldrig någonting som han inte är beredd att hjälpa oss att göra.

Ta med kärlek till ditt äktenskap. För det andra: ta med förlåtelse. Inget äktenskap har ens en perfekt partner, ännu mindre två. Det är oundvikligt att det uppstår missförstånd, sårade känslor, hårda och förbittrade

ord, själviska och tanklösa handlingar. »Förlåt som Herren har förlåtit dig.»

Det tredje som kristna skall ta med till äktenskapet är ödmjukhet. Paulus skriver: »Underordna er varandra i Kristi fruktan» (Ef. 5:21). Det unika i det kristna budskapet – och det märkliga – är budskapet om självuppoftning. Istället för att tänka på oss själva och sätta våra intressen först och främst, tänker kristna på andra

och är villiga att sätta sig själva i andra hand. Säkert är detta tillämpligt på ett kristet äktenskap. I kärlek till Gud och i en uppriktig önskan att tjäna honom är varje man och hustru angelägen om den andres välbefinnande och lycka. Av den orsaken samtalar de – frågar, talar och delar sina tankar med varandra. De lyssnar och försöker förstå varandra. Kristna par

samtalar om vad som bekymrar dem, vilka önsknings och behov de har, vad de skulle kunna ändra på för att göra äktenskapet bättre. Kristna par samtalar så att de uppriktigt förstår varandra och kan arbeta tillsammans i gemenskap för att göra äktenskapet till den välsignelse Gud vill att det skall vara.

Var rena i sinnet och i era äktenskap, säger Jesus idag. Det är en livslång kamp, men en som ger Guds rika välsignelse till dem som kämpar den goda kampen.

»Vi kan definiera äktenskapet som 'en livslång förbindelse byggd på ovillkorlig trohet.'
Två människor förenas för livet till ett, i en förbindelse utan dolda villkor.»

Den förlorade sonen

Nu framträder sanningen klart: denne man hade två förlorade söner. Fastän den äldre sonen rent fysiskt hade stannat kvar i sin fars hus var han känslomässigt lika långt borta i ett främmande land som hans bror hade varit.

Har du någon gång sett ett litet barn som står framför en spegel? Stora ögon stirrar in i spegeln, studerar former och färger, tills han plötsligt ser rakt fram i spegeln, granskar den nya bilden i ett långt nyfiket ögonblick och sedan ropar: »Kolla, det är jag!» När du nu läser den berömda liknelsen om den förlorade sonen, detta evangelium i evangeliet, hur mycket av dig själv finner du då i berättelsen?

Berättelsen är omskakande redan från början. Judisk lag tillät inte att man gav arvet till sin familj förrän i »dödens minut.» Även om någon överförde egendomen på sina söner fick de inte sälja den innan han dött. Den yngre sonen inte bara krävde (krävde!) sin del av egendomen medan fadern helt uppenbart fortfarande var vid god hälsa, han krävde att fritt få göra vad han ville med den med en gång. Han kunde lika gärna ha sagt till sin far: »Gå och dö!»

En son som säger så till sin far kan inte vänta annat än bli utkörd ur huset med en käpp, men märkvärdigt nog lät denne fader sonen gå. Det tog honom bara några få dagar att förvandla sitt arv till reda pengar och ge sig av. I ett främmande land förde han sedan ett utsvävande liv och slösade bort det han ägde. När alla tillgångar var slut drabbades han av svåra tider. Utan familj att återvända till, slöt han sig i förtvivlans mod till en av inbyggarna i landet för att om möjligt

Liknelser om nåden – IX
Lukas 15:11-32
av Mark E. Braun

rädda livhanken. Han blev utskickad på fälten för att vakta svinen. Han var så hungrig att han ville stjäla av svinmaten, men de bittra carobbären skulle bara göra honom sjuk och ingen gav honom något att äta.

Han hade sagt till sin far att gå och dö och sedan lämnat hemmet välbärgad och stolt – nu var han ensam, pank och hungrig där han vaktade en hednings svin. Jesu åhörare måste ha lyssnat i häpen tystnad. Om någon tyckte att Jesus tog det lätt med synden fick de här sig till livs en berättelse där sanningen om synden träder fram i all sin förförande hemskhet.

Vad göra?

Vad kunde den unge mannen göra? Livet i Mellanöstern styrdes av heder och skam. Han hade förödmjukat sin far genom att utkräva sitt arv. Resten av egendomen tillhörde hans äldre bror. Hela omgivningen hade hört talas om hur han hade sålt ut sin del för att leva efter eget huvud.

»Han kom till besinning», säger Jesus. Det har ofta tolkats som att han ångrade sig. Men hans beslut låter mer förnuftigt än ångerfullt. Min far har skickliga hantverkare som får bra lön, resonerade han. Han beslöt sig för att återvända, inte för att bli sin fars son igen – det var omöjligt – och inte för att bli hans tjänare, tjänarna fick ingen lön. Han skulle be att få bli anställd som hantverkare, som daglönare. Han kunde då arbeta och leva oberoende och med tiden kunde han kanske betala igen till sin far.

På vägen hem tränade han in sin vädjan: »Låt mig få bli som en av dina daglönare.» Men han fick aldrig möjlighet att säga det. Hans far såg honom då han ännu var i utkanten av staden. En människa i Mellanöstern med det minsta uns av värdighet i sig springer inte, men fadern kom springande längs de smala, folkfyllda stadsgatorna, han sprang för att nå fram till sin son innan denne nådde fram till byn, så att han inför alla kunde skydda honom för stadsborna som inte hade glömt sonens gärningar. Fadern kramade och kysste sin sän inför allas ögon. Inget tal om att bli daglönare. Det fanns ingenting sonen kunde göra för att förtjäna sin fars kärlek och i detta överflöd av förbarmande och förlåtelse insåg sonen till slut att han inte behövde försöka.

Bortskämda, ouppfostrade barn

Hur mycket av dig själv ser du i den yngre sonen? I en mening är vi alla som den yngre sonen, bortskämda och ouppfostrade barn som har sagt till vår far: »Jag vill följa mitt eget huvud! Du kan dra nåt gammalt över dig!» Och långt borta i främlingskapet i vårt eget avlägsna land har vi ofta dåraktigt tänkt oss att vi kan utföra något slags lönearbete för att själva återinsätta oss i hans nåd. Men Fadern har aldrig slutat älska oss. Han har funnit oss och förlåtit oss. Det gångna är förgånget. Låt festen börja.

Just som vi tänker skriva »SLUT» under berättelsen blir vi påmind om att Jesus började med orden »En man hade två söner.» Den här berättelsen handlar inte bara om den förlorade sonen, den handlar om båda sönerna. Höjdpunkten kommer i avsnittet om den äldre brodern.

Han hade inte talat med sin yngre bror sedan den dag då

denne lämnade hemmet, men när den äldre brodern förstod att dansen, musiken och den gödda kalvet var för hans yngre bror blev han rasande. Han vägrade delta i festen och försvarade bitert sin fläckfria vandel som förstfödd och anklagade sin bror för att ha gjort slut på familjens tillgångar tillsammans med horor. »Du har alltid älskat honom mest,» sa han utmanande till sin far, medan musiken och dansen dog ut. »Han kanske är din son, men han är inte min bror.»

Två förlorade söner

Nu framträder sanningen klart: denne man hade två förlorade söner. Fastän den äldre sonen rent fysiskt hade stannat kvar i sin fars hus var han känslomässigt lika långt borta i ett främmande land som hans bror hade varit. Han såg på livet hemma hos sin far som ett slaveri och trodde att den del han skulle få av arvet var en belöning för gott uppförande. Men just den här dagen misslyckades han med allt man kan kräva av den äldste sonen. Han var inte sin far till hjälp och stöd när han ville fira den yngste sonens hemkomst; inför alla gjorde han sin far stor sorg när han vägrade delta i välkomstfesten för brodern, ja han drog skam över sin far inför alla de inbjudna gästerna.

Men för andra gången denna dag gjorde fadern något som man aldrig hört talas om i Mellanöstern. Han gick ut till sin äldre son och bad honom enträget att dela glädjen med honom. »Du har aldrig upphört att vara min son. Allt mitt är ditt.» Fadern förlät båda sina söner. Varken den

äldre broderns självrättfärdighet eller den yngres utsvävningar hade upphävt deras barnaskap. »För mig har du alltid varit levande,» försäkrade fadern sin äldre son. »Men nu har din yngre bror också fått liv igen.»

Jesus berättade den här liknelsen därför att fariseerna och de laglärdade klagade över att Jesus tog emot »syndare». Jesu svar till dem är berättelsen om den äldre brodern: »Om jag inte tar emot syndare, hur kan jag då ta emot er?»

En överenskommelse med Gud

Hur mycket av dig själv ser du i den äldre brodern? Uppfattar du din tjänst i Guds rike som ett tvång, en dyster men nödvändig överenskommelse du har med Gud? Du går med att göra det ena och avstå från det andra och i gengäld lovar han att belöna dig

när du dör? Har du någon gång knorrat över att förlåtelsen flödar för fritt? Irriterar det dig att när du »har stått ut med dagens slit och hetta» (för att låna en fras från en annan av Jesu liknelser) är det någon dagdrivare som slinker in just före slutsignal? Det kanske finns mer av den äldre brodern i oss än vi gärna vill erkänna.

Där stannar historien. Den slutar inte, den stannar. Den yngre sonen är trygg i sin fars kärlek. Vad händer med den äldre brodern? Så mycket är säkert: faderns nåd räcker till för båda sönerna. Om den äldre sonen går förlorad beror det på att han stod emot sin fars kärlek.

Givetvis har människor i denne fader sett en bild av vår himmelske faders förunderliga medlidande och förlåtelse och det med rätta. Men när vi ser hur denne far frivilligt utsatte sig för skam och vanära för sina två söners skull – ja, var villig att »dö» så att de båda skulle få leva – ser vi då inte också Guds Sons självuppoftande kärlek här? Slutligen vill Jesus att vi alla ska se oss själva i denna stora liknelse om nåden.

Bön:

Du som är allas Fader, vi tackar och prisar dig för att du, när vi ännu var långt borta, kom oss till mötes i din Son och förde oss hem. Genom sitt liv och sin död har han förkunnat din kärlek, gett oss nåd och öppnat härlighetens port. Amen.

Nästa gång:

Den ohederlige förvaltaren

Bekännelse trogna kyrkor i Finland och Lettland

De sista två veckorna i juli reste professor John Brug från WELS Wisconsin Lutheran Seminary och pastor John Vogt från LBK till Finland och Lettland för att träffa representanter för bekännelse trogna kyrkor i dessa två länder.

Den 24-25 juli deltog de i en fri konferens på Evangeliska Folkhögskolan i Vaasa, Österbotten i Finland. Fyrtionio representanter från bekännelse trogna lutherska grupper och fristående församlingar, tillsammans med några pastorer som fortfarande tillhör den finska statskyrkan var anmälda till konferensen. Även andra besökare kom till en del av mötena. Pastor Johani Viitala från LBKs systerkyrka i Finland var ordförande vid den fria konferensen. Professor Brug ledde ett samtal om Kyrkan och ämbetet. Pastor Vogt höll ett föredrag över ämnet: »Förenade i sanningen för evangeliets utbredning». Andra föredragshållare var Hans Wasserman från vår systerkyrka i Finland, Kimmo Närhi från Bekännelse trogna Lutherska Kyrkan i Finland (STLK), Ola Österbacka från Evangeliskt

brevforum, Markku Särelä från STLK, och Tom Nyman från De Lutherska Hemförsamlingarna (LKS). Alla föredragen fanns tillgängliga i skrift på både svenska och engelska.

Föredragen och samtalen vid den fria konferensen avslöjade en anmärkningsvärd enighet bland de flesta deltagarna och en stor önskan att vara trogna mot Bibeln och de lutherska bekännelse skrifterna. Det verkade också finnas en växande insikt om att trohet mot Bibeln och bekännelsen kräver att man skiljer sig från statskyrkan. Vi hoppas och ber att Gud ska föra dessa grupper och enskilda samman till en stark och förenad bekännelse kyrka i Finland.

På resan till Lettland den 28 juli-2 augusti fick Brug och Vogt lära känna den Lutherska Bekännelse kyrkan i landet. Denna kyr-

ka består för närvarande av 7 pastorer och 9 församlingar med ungefär 300 medlemmar. Kyrkans ordförande, pastor Gundars Bakulis, är utbildad vid Bethany Lutheran Seminary (ELS) i USA. Pastor Ilars Plume har studerat vid Concordia Seminary (Missourisynoden, LCMS) i St. Louis.

Den lettiska bekännelse kyrkan har sedan en tid samarbetat med ELS. Lärosamtalen med Brug och Vogt bekräftade att den lettiska kyrkan är enig i Bibelns läror med LBK, WELS och övriga kyrkor inom KELK. Den lettiska kyrkan förbereder nu en detaljerad läroframställning, som kan granskas av kyrkorna inom KELK. Vid sin konferens nästa sommar tänker den lettiska kyrkan förklara sig i gemenskap med kyrkorna i KELK och formellt begära medlemskap.

På grundval av lärosamtalen ansåg Brug och Vogt att det var lämpligt att tala vid en kyrkodag som hölls på lördagen. Ungefär 130 människor kom. Vogt tackade också jag till ett erbjudande att hålla bibelstudier i två kyrkor i Riga. 15-20 personer deltog vid dessa bibelstudier.

Pastor Vogt rapporterar:

»Det var två upplevelser som särskilt berörde oss i Lettland.

1. Vi fick besöka ett museum som visade vad som hänt med kyrkorna i Lettland. Där såg vi bilder av minst hundra kyrkor, hur de såg ut före andra världskriget och vad som blivit av dem: förrådshus för konstgödsel, lagerlokaler, lador åt jordbruken osv. Kyrkorna i Lettland blev förstörda genom en serie av fruktansvärda händelser. Först erövrade ryssarna landet, deporterade 15 000 av folkets ledande skikt och förstörde många kyrkor. Sedan

Pastor Vogt undervisar ved söndagens bibelstudium i församlingen i Riga. Pastor Ilars Plume er oversetter.

Kirken til forsamlingen i Jelgava. Myndighetene hadde tenkt å rive bygningen, men forsamlingen fikk lov til å overta den.

erövrades landet av nazisterna. Vid sin reträtt rev de de kvarvarande kyrktornen för att de inte skulle kunna användas för att sikta artilleri. Sedan kom ryssarna tillbaka. 200 000 letter flydde till väst och ytterligare 43 000 blev deporterade. Många kyrkor konfiskerades av staten. Bland dem som deporterades var många pastorer, inte så mycket därför att de var kristna som för att de hade inflytande över folket och ryssarna försökte göra sig av med alla som kunde stå i vägen för deras makt över sinnena. På 60-talet tvingades de flesta av de kvarvarande kyrkorna slå igen på grund av höga skatter och elkostnader. Samtidigt blev landet förryskat genom att ryssar flyttade dit så att letterna bara utgjorde 51% av landets befolkning.

2. Vi fick följa med till en by

där medlemmarna i den lettiska bekännelsekyrkan stolt visade oss sin kyrka. Det var en fruktansvärt nedsliten byggnad som var listad som rivningshus. Där fanns inget rinnande vatten och ingen uppvärmning och de måste dela den med husockupanter som vägrar ge sig av. På vintern firar man ibland gudstjänst där med en innetemperatur på nära noll grader. Ändå är dessa människor så glada och tacksamma för att de har en egen kyrka. De berättade för oss hur de planerar att bygga ett torn vid ena knuten, måla den osv.

Längre ner vid samma väg såg vi en fabrik där en annan församling firar gudstjänst. Denna församling hade haft sin kyrka i centrum av byn, men hela församlingen och dess pastor hade blivit bortdriven på grund av sin bekännelse.

Denna resa till Finland och Lettland som våra utsända gjort bör få oss att stanna upp och tänka efter. Vi kan tänka på de stora välsignelser som Gud har gett oss. Vi bör komma ihåg att våra medtroende där behöver våra förböner. Och vi kan glädjas åt att Gud fortsätter sitt verk att genom sitt ord ge människor mod att stå upp för sanningen, ofta i förening med stora personliga offer.

Syftet med våra liv...

(från s 3)

Gud och att vi skall förhärligas med honom. Jesus Kristus är den ende som ger oss sann vila.

Men vilan i Jesus är inte sysslolöshet. Gud har uppenbart detta för oss för att hans nåd i Kristus skall bli prisad. Vi prisar honom här på jorden när vi lär av honom och lever värdigt Kristi evangelium. Det är detta Jesus talar om när han säger: »*Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.*»

Vilan i Kristus för med sig en ständig tjänst men det är ett mildt ok och en lätt börda. Vi behöver inte arbeta för att bli rättfärdiga eller sona våra synder. Detta har Kristus redan gjort och gett oss förlåtelse och nåd. Genom att förhärliga Kristus i våra liv och leva värdigt hans evangelium och kämpa för tron på evangelium tackar vi honom för förlåtelsen och nåden.

När vi lever i tron på Guds löfte om nåd för Kristi skull och lever för att Kristus skall bli förhärligad bland oss så är vi som pusselbitar på rätt plats i tillvaron. Då uppfyller vi syftet med allt skapat och allt levande i himmelen och på jorden. Syftet med allt är att Guds nåd i Kristus skall prisas.

FÖRSAMLINGSNYTT

DOP

S:t Paulus evangelisk-lutherska församling Uppsala/Stockholm: Johannes Vincent Birkenfjell, son till Karl-Erik och Åsa Birkenfjell, född 990331, döpt 990404.

MEDLEMSUPPTAGNING

S:t Paulus evangelisk-lutherska församling Uppsala/Stockholm: Karl-Erik, Åsa och Johannes Birkenfjell 990530 i Uppsala

S:t Markus församling, Ljungby: Nina Elin Maria, dotter till Linda och Karl-Johan Gunnarsson född 990614, döpt 990711.

Revised Education Plan for the LBK

Upon review of the study materials and consultation with the writers, the following change is being made in the education plans approved by the Church Board. The home study courses will be offered to all members and interested friends of the LBK. The course «Bible Background» is suitable for anyone who desires to understand the Bible better. It is a 39-lesson course which a person can take at home at his own pace. Chapters cover topics such as marriage customs, food, Pharisees, Sadducees, the Herods, travel, money and taxes, etc.

To enroll for the course or to receive a couple sample lessons, contact Pastor Vogt at JohnVogt@aol.com or 031-45 75 39. Lesson material is in English, but students may study in their own Bible and submit the lesson sheets in their own language. Biblicum is offering this first home study course without cost to those interested in giving it a try. Other home study courses will follow.

INTERAKTIVT BIBELSTUDIUM av Randy K. Hunter

»Guds ord är levande och verksamt» Hebreerbrevet 4:12

• Inledning

- Var skulle jag ha varit om jag studerat ekonomi i stället för pedagogik?
- Tänk om jag hade tagit det där jobbet i storstan för 10 år sen?
- Hur skulle mitt liv titt sig om jag hade gift mig?

Vägen vi inte gick. Frågor om den vägen kan vara ganska harmlösa. Vi roar oss med dem några sekunder och går sedan vidare. Vilka harmlösa frågor om vägen du inte gick har du ställt dig?

Tankar om tillfällena och beslut i det förgångna kan även vara skadliga. Varje uppror mot Gud börjar med en tanke. Fundera över de påhittade exemplen ovan. Hur skulle de kunna förleda en människa till synd?

Fundera över dina egna exempel ur »verkliga livet». Hur kan dina frågor bli till skada?

Paulus talade till människor vars kultur liknade vår på många sätt. De förnekade inte Gud. För dem var nästan allting en gud! Idag förnekar de flesta människor inte Gud. De tänker att de kan finna honom nästan överallt – i österländsk meditationsteknik, i ett TV-program om änglar och inom sig själva. Paulus försökte klargöra vem Gud är. Det måste vi också göra. Vi kan börja där Paulus började. Vi kan börja med vårt eget liv just sådant det är och just där vi är.

Interaktivt bibelstudium

Syftet med detta är att läsaren själv aktivt ska slå upp bibeltexterna, fundera över frågorna och gärna skriva ner svaren för sin egen del.

• Text – Läs Apg 17:26-27

»Och han [Gud] har av en enda människa skapat alla människor och folk, för att de skall bo över hela jorden. Han har fastställt bestämda tider och utstakat de gränser inom vilka de skall bo, för att de skall söka Gud, om de möjligen skulle kunna treva sig fram till honom och finna honom, fastän han inte är långt borta från någon enda av oss.»

• Frågor

1. Läs hela texten om Paulus upplevelser i Athen (Apg 17:16-34). Sök under läsningens gång efter tecken på att athenarna på sitt eget sätt »sökte» Gud. Samtala om vad ni finner.
2. Läs igenom dessa verser igen och lägg märke till hur Paulus visar på skillnaden mellan deras gudar och den sanne Guden. Samtala om skillnaderna ni finner.
3. Dörren var öppen för Paulus att vittna för athenarna. Han ville inte att den skulle slå igen mitt framför ansiktet på honom. Studera verserna 22-31. Vilka gemensamma nämnare med athenarna hade Paulus funnit?
4. Athen var en stolt stad – en universitetsstad med världsrykte inom religion och filosofi. Varför kan vers 26b ha varit ett beskt piller att svälja?
5. Allt vittnesbörd leder till korset. Beskriv med egna ord hur Paulus ledde dem dit?

• Tillämpning:

1. Vad kan vara störande för oss i vers 26b oavsett om vi är athenare eller ej?
2. Vilken tröst ger oss versen?
3. Vilken skillnad gör denna sanning då du står inför arbetslöshet? Då du måste flytta till annan ort? När du ska gifta dig? Då du blir befördrad? När en nära anhörig går bort?
4. Vi vittnar inte om Kristus då vi stolt förkunnar: »Jag tror fullt och fast att det som ska ske det sker.» Kristendomen är inte det samma som fatalism. Evangeliet är den stora skillnaden. För-låtelsen som Jesus vunnit åt oss har övertygat oss om Guds kärlek, en kärlek som också har ställt oss precis där vi är. Hur kan du tala om Guds kärlek i samband med din plats i livet? (Tala om ditt eget liv eller använd exemplen i föregående fråga.)

• Bön

Käre Gud, utan din nåd skulle jag få söka dig utan att någonsin finna dig. Tack för att du har sökt och funnit mig. Tack för att du har ställt mig där jag är och gjort mig till den jag är. När mitt liv inte blir som jag har tänkt mig, visa mig då vad du har tänkt ut åt mig. Ge mig hjärta och vilja att vittna om din kärlek just där jag är och bland de människor jag har omkring mig. Tack för att du ger mig den förmånen. Amen.

Guds vapenrustning

av Gunilla Hedkvist

Brukar du spela dataspel? Gillar du spel där man springer i gångar och skjuter på monster? Då vet du att man måste vara snabb i vändningarna och se sig om ordentligt så att man inte blir överraskad av fienden. Man måste ha rätt vapen i handen när man möter ett monster. Annars kan man inte döda det. Blir man skadad måste man hämta ny kraft från en bärbuske eller en kruka med kraftdryck.

Har du sett den här texten på en dataspelskartong? »Vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna.» Det låter som ett hemskt spel.

Kan man vinna mot så hemska fiender? »Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt.» Ja, det kan man. Den som »behåller fältet» har vunnit.

Vill du vinna? Då behöver du hela Guds vapenrustning.

Beredskap: Bli starka i Herren och i hans väldiga kraft. Spänn på er sanningen som bälte kring era höfter. Sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger. Bed alltid i Anden.

Försvar: Rättfärdighetens pansar, trons sköld och frälsningens hjälm.

Attack: Andens svärd.

Nej, det här är förstås inget dataspel. Det här är verkliga livet – livet för den som tror på Jesus. Ett dataspel kan man stänga av när det blir otäckt eller man tröttnar. Men livet som kristen kan man inte stänga av.

När du döptes steg du in i den här världen där man strider mot ondskans makt. När du var liten var det många som skyddade dig. Du märkte inte ens att du var med i kampen. Du samlade kraft när mamma och pappa berättade om Jesus för dig, när du bad din aftonbön, när du lyssnade i kristendomsskolan och satt med vid gudstjänsten. Du lärde dig att Jesus har förlåtit dina synder och att han är med dig och bevarar dig. Du blev stark i Herren.

Du blir stark i Herren på samma sätt nu. Tänk på allt Jesus gjorde och led för att ta bort din synd och

göra dig helig inför Gud. Läs i Bibeln om hur Herren tar hand om dig som en herde tar hand om sina får. Spänn sanningens bälte om dina höfter: Det betyder att du ska lita på Bibelns ord för det är sanning. Bed att den helige Ande ska göra dig beredd att svara dem som ställer frågor om din tro.

Herren har gett dig en rustning som skyddar dig mot fiendens angrepp. Rättfärdighetens pansar är som en skottsäker väst. Djävulen har väldigt farliga pilar. Den som blir träffad av en sådan i hjärtat glömmer bort att Jesus har tagit bort alla synder. Men rättfärdighetens pansar skyddar – Jesus är vår rättfärdighet – vi får gömma oss bakom honom.

Håll trons sköld framför dig. Den skyddar mot djävulens brinnande pilar. Brinnande pilar är särskilt farliga därför att de kan leda till stora eldsvådor. När de kristna börjar tänka att vissa saker som Gud har lärt oss i Bibeln inte är så viktiga, då blir det som en eldsvåda. Många människor blir lurade bort från tron på Jesus. Men om vi håller fast vid tron på Jesus och på allt vad Gud lär oss i Bibeln då slocknar djävulens brinnande pilar till slut.

Ta på dig frälsningens hjälm. Djävulen lockar oss med många spännande saker: »Om du svär får du vara med i klassens coolaste gäng.» »Tänk så kul det skulle vara att få gå på disco till ett på lördag kväll och kunna sova hela söndagen i stället för att gå i kyrkan.» Ta då på dig frälsningens hjälm mot frestelserna. Den förlåtelse och frid som Jesus ger dig är mycket värdefullare än allt i hela världen. Och den varar i evighet.

Använd Andens svärd när du går till attack. Så gjorde Jesus när han blev frestad. Till slut lämnade djävulen honom i fred. Andens svärd är Guds ord. Om vi låter Guds ord bestämma hur vi ska tänka om oss själva och hur vi ska vara mot andra människor då måste djävulen dra sig undan.

Men man blir trött av att kämpa och strida hela tiden. Finns det ingen kraftdryck för den som bär Guds vapenrustning? Jo, det gör det. Så här säger Jesus: »Jag är livets bröd.» Jag är det levande vatten.» Vi ska lyssna på Jesus, när vi läser i Bibeln, i kristendomsskolan och i kyrkans gudstjänst. Så får vi kraft att leva som kristna och stå emot ondskans andemakter.

Läs nu hela texten om Guds vapenrustning i Efesierbrevet 6:10-18.

En annorlunda semester

Det är skönt för både kropp och själ med lite semester ibland. Det är skönt att bryta lite med de invanda rutinerna och kanske resa bort så att man får vila ut efter ett långt och strävsamt år i skolan, på jobbet eller i hemmet.

Vad kan då vara bättre än att få resa till en plats där man kan semestra tillsammans med kristna trossyskon och få möjlighet att lyssna till Guds ord? På samma sätt som vi inte upphör att äta vårt dagliga bröd även om det är semestertid, kan vi inte upphöra med att ta emot andlig näring även om det är semester. Vi kan inte ta ledigt från Guds ord.

Detta faktum fick enskilda i LBK att tänka som så: Varför inte ordna en LBK-semester? En semester med ett inte alltför stramt program men med dagliga samlingar kring Guds ord. Man fann en fin campingplats vid den idylliska Laxsjön i Dalsland i Sverige, där det både fanns plats till övernattning i stugor, tält eller i husvagn och dessutom en samlingsal där man kunde ordna bibelstudier och gudstjänster. Eftersom det var upp till var och en att boka plats på campingen visste man inte hur många som skulle dyka upp. De mest pessimistiska talade om 20 personer. Det kom 120! Och de kom inte bara från de närmaste församlingarna i Sverige, utan också från svenska Norrbotten och norska

Sör- och Vestlandet. Även från Tyskland kom en skara ungdomar, ja, ända från USA kom det trossyskon för att delta i LBK-semester den 15-22 juli.

Eftersom LBK fyller 25 år i år var det naturligt att ta tillfället i akt och markera detta när så många ändå var samlade. Pastor Alvar Svenson höll en mycket intressant och personligt jubileumsföreläsning där han blickade tillbaka lite i historien och gav en levande beskrivning av de många ting som ledde fram till kyrkans grundande år 1974. Jubileet högtidlighölls också genom en nattvardsgudstjänst på lördagen under ledning av pastor Egil Edvardsen och en högtidlig gudstjänst på söndagen, ledd av pastor Martin Andersson.

Förutom dagliga morgon- och aftonböner hölls dagliga bibelstudier av pastor John Vogt och professor John Brug. John Vogt hade dessutom mycket uppskattade bibelstudier för ungdomar varje dag. Professor John Brug berättade och visade diabilder från sin tre månaders vistelse i Novosibirsk i Ryssland. Han höll även en föreläsning med diabilvisning om Jerusalem och höll en kurs om bönen för pastorerna i LBK. Docent Seth Erlandsson höll ett föredrag om den nya svenska bibelöversättningen, Svenska Folkbibeln.

En höjdpunkt för många var då president George Orvick från ELS, USA, talade till församlingen på nästan flytande norska. Då

han avslutade med att sjunga »Tryggare kan ingen vara», var det inte många ögon som var torra. Förutom att president Orvick som vanligt hade med sig sin kära hustru Ruth, följde också professor John Moldstad och hans hustru Joslyn med detta år. Moldstad, som predikade vid en av kvällssamlingarna, är professor vid ELS prästseminarium i Mankato och vicepresident i ELS.

Dagarna förgylldes också av den snabbt organiserade »internationella» ungdomskören som vid flera tillfällen sjöng flerstämigt på svenska, tyska, norska och latin.

För oss som reste till Laxsjön denna sommar blev det på många sätt en annorlunda semester, en semester där vi både fick höra Guds ord, träffa gamla och nya trossyskon, stärka gemenskapen med våra systerkyrkor och inte minst helt enkelt bara vila och ha det skönt.

EE

Allhelgonaläger?!

Om det finns intresse vill S:t Markus församling även i år ordna ett läger för ungdomar under allhelgonahelgen.

Datum: 4-7 november

Plats: Sunnerbogården söder om Ljungby. Vill du veta mer?

Kontakta Elaine eller Kristina Svenson, tel 0372-30857